

Heidi Iversen i Paraguay: – Ingen julegave før i januar

Nabohanen galer og vekker oss alle til liv. Det er morgengry og skolefri. Det er julaften! Det er godt og varmt, vel 38 grader i skyggen, og varmere blir det nok utover.

I går kveld pyntet vi det lille grønne plastreet. Det står nå fint og lyser i stua. Kanskje en noe kjedelig farge? Vi kan jo få det i så mange fine farger, hvitt, blått, rosa. Julaften er en travel dag. I dag skal vi lage «pesebre» – krybben, stallen med Josef og Maria, de tre vise menn, gjeterne, dyr, og ikke å forglemme det viktigste – det lille Jesubarnet i krybben.

Naboene rundt omkring har allerede startet arbeidet. Det er nemlig konkurranse mellom naboene og bydelene om hvem som har den fineste krybben. Noen er kjempestore med masse lys og kuler og glitterstas, og store fine fargede figurer av leire. Krybben har gulv av gress, og taket er laget av grener, fint bundet sammen. Så er det spørsmål om økonomien tillater å lage stor eller liten krybbe. Men ikke noe hjem i Paraguay er uten krybbe i dag. Så må det lages «clerico». Det er en drikk blandet av vin, brus og forskjellige frukter skåret i små biter. Noen søte småkaker eller kjeks har vi også skaffet og en hel del med drops.

Så er endelig kvelden kommet! Hele byen er i kok. Nå går alle rundt og ser på krybbene til hverandre, store som små. De slår av en prat og har det festlig. Og alle får smake på husets «clerico». Noen har også saft eller brus å tilby gjestene sine. Krybben blir lovprist før neste hus står for tur.

Men gavene, tenker du kanskje, Ja, her får ikke barna noen julegaver. Ikke før på «de

tre kongers dag», 6. januar. I allefall om det er noe igjen i kassabeholdningen. På nyåret pleier de voksne å få en påskjønnelse av arbeidsgiveren.

I misjonærboligen har familien forskanset seg bak lukkede dører og inntar en bedre middag. Juleribben, sosissene og surkålen står nok ikke på menyen denne julen, men pytt, pytt, en er ikke vant med det. Vi ungene savner det ikke merkbart. Innimellom blir vi avbrutt av folk som kommer for å se på krybben vår. De får noen drops, en kakebit, kanskje en frukt, og så går de videre.

Som nordmenn gir vi hverandre gaver julaften. De pakene som kanskje er de mest spennende er de fra Norge. Vi ungene har i lengre tid mast og spurt: «Mamma, har vi ikke fått noen bokpakke fra Norge ennå?» Vi har akkurat kommet igjennom gaveutdelingen når evangelistfamilien kommer på besøk. De har tenkt å bli en stund, så vi ungene stikker ut med kameratene og kikker på krybbene til sene kvelden.

Slik arter en julaften seg for en misjonærfamilie i Paraguay. Noen norske og noen paraguayanske innslag. Det er pussig å tenke på at i Norge er det snø og kaldt mens det i Paraguay omtrent er den varmeste tiden på året...

Vi sovner fulle av inntrykk. Vi er heldige, vi har fått feire julen dobbelt opp!

**NORDISK
PREDIKANT-
OG MISJONS-
KONFERANSE**

FILADELFIA, OSLO

18.-20. mai 1987

